

O valor da lingua

De total-as manifestacións que contribúen a destacar e a fa-
guer verdadeiramente inconfundibel a persoalidade de un pobo, nin-
gunha hai que teña a importancia nen que abranga a trascendencia
de manifestación idiomática. Ela é, esencialmente i-en primeiro ter-
mo, a mais outa, a mais relevante proba da existencia de unha per-
soalidade nacional que a despeito de total-as continxencias se mani-
festa viva, ceibe e alonxada de toda posibilidade de asimilación ou
confusionismo. Da sua importancia donan probas elocuentes e indu-
bitábeis os desenros de todol-os procesos imperialistas de somet-
imento e anulación de pobos que a través da Historia poden ollarse.
N-elas déixase vere como todol-os esforzos anuladores que os pobos
imperialistas fixeron decote pra o millor esmorecemento das diver-
sidades nazonaes qu'estorbaban a sua obra, s'encamiñaron sempre
e de un xeito principal a conseguire a suplantación, o troque dos
verbos peculiares das nacionalidades asoballadas pol-o seu propio
verbo, xa que soio de iste xeito o encadeamento material, o encade-
amento das persoas e da colectividade viña a completarse có enca-
deamento dos espritos.

Do devandito déitase inmediatamente a xustificación do gran
valor, do valor escepcional que o cultivo do idioma propio tén. Sen-
do como él é, o froito mais orixinal que un pobo produce, algo eisi
como o supremo matiz difrenzador que o caracteriza, persoalizánd-
o, até o punto de constituire un balado infranqueabel contra os in-
tentos absorcionistas ou asimilistas que outros pobos poidan aco-
charen con respecto a él, doadamente se comprende que un pobo
que se non ache degradado i-envilecido, ou no que por causas tera-
tolóxicas teñan feito niño arelas de suicidio, terá de loitare i-esfor-
zarse, decote porque o tesouro insuperábel e valiosísimo da sua lín-
gua non soio se manteña vivo, sinón que, ademais, cada vegada se
arriqueza e valorice con novas aportacións e abranguendo un mei-
rande cultivo i-espallamento.

Téndoo eisi en conta e convencidos de que soio coá política da
língua a Galiza poderá erguerse e reconstruire a sua propia persoa-
lidade, póndoa en condicións de chegar a abranguere a vida de li-
berdade que por lei natural lle corresponde, todol-os que hoxe, ei-
quí na terra, sentimos a verdadeira e intima compenetración con
ela, fixemos do cultivo do idioma vernáculo o postulado capital das
nosas arelas e degoiros mais caros. Compreendendo que a fala ma-
terna é algo eisi como o refrexo do espírito territorial, e que arrene-
gare d'ela sería tanto como arrenegare do propio "genius loci" do
xeito específico e difrenzador que a terra nai impón a cada pobo,
de algo, n-unha verba, que constituie o mais ergueito que como ga-
legos levamos en nós, ao cultivo da fala consagramos preferente
atención e de ise cultivo faguemos obriga ineiscusábel, sabendo que
soio de ise xeito imos en dereitura á prena independización dos no-
sos espritos galegos, i-estando decatados de que soio con isa inde-
pendización se poderá abranguere a singular e magna colleita que
todol-os bos patriotas degoiran.